

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes Lēmuma 2014/776/KĀDP pielikumu, Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikumu, Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1202/2014 pielikumu un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 IX pielikumu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- atļūdzināt zaudējumus, kas prasītājas reputācijai nodarīti ar Padomes darbībām; un
- piespriest Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja lūdz atcelt Padomes Lēmuma 2014/776/KĀDP⁽¹⁾ pielikumu, Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽²⁾ II pielikumu, Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1202/2014⁽³⁾ pielikumu un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012⁽⁴⁾ IX pielikumu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību;

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, veicot ierobežojošus pasākumus attiecībā uz prasītāju;

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz īpašumu un samērīguma principu; un

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, veicot ierobežojošus pasākumus pret prasītāju.

⁽¹⁾ Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmums 2014/776/KĀDP, kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 325, 19. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 325, 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 4. februārī – Amitié/EACEA**(Lieta T-59/15)**

(2015/C 138/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Amitié Srl (Boloņa, Itālija) (pārstāvis – D. Bogaert, advokāts)

Atbildētāja: Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par pieņemamu pret EACEA celto prasību;

- atzīt, ka EACEA 2014. gada 26. novembra lēmums nav juridiski pamatots un tādējādi noteikt, ka nekavējoties ir atcelti visi pasākumi, ko EACEA ir īstenojusi pret prasītāju;
- atzīt, ka EACEA 2014. gada 12. decembrī prasītājam adresētais Paziņojums par parādu Nr. 324145195 par summu EUR 941 310,38 apmērā nav spēkā;
- piespriest EACEA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasībā, kas celta atbilstoši LESD 256. un 272. pantam, prasītāja prasa Vispārējai tiesai atzīt, ka EACEA 2014. gada 26. novembra lēmums, kurā pēc Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) veiktās izmeklēšanas ir ietverti pret AMITIÉ īstenotie pasākumi, nav juridiski pamatots.

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka EACEA veiktie pasākumi, kas vērsti pret prasītāju, nav pamatoti:

- nav izpildīti pasākumu piemērošanai izvirzītie kritēriji: Regulas Nr. 2988/1995⁽¹⁾ noteikumu, kā arī samērīguma principa pārkāpums;
- starp EACEA un AMITIÉ noslēgto līgumisko noteikumu neievērošana, kā arī kļūdaina Regulas Nr. 966/2012⁽²⁾ un Regulas Nr. 1268/2012⁽³⁾ piemērošana. Neviens no (2014. gada 26. novembra lēmumā ietvertajiem pasākumiem), kas īstenots attiecībā pret prasītāju, nav juridiski pamatots. Pakārtoti, visu prasītājam pārskaitīto summu atgūšana ir EACEA īstenota tiesību ļaunprātīga izmantošana un nepamatota iedzīvošanās.

2. Otrais pamats ir par to, ka OLAF veiktā izmeklēšana un secinājumi nav spēkā (līgumisko noteikumu un piemērojamo regulu pārkāpums):

- OLAF veiktās izmeklēšanas rezultātā ir pārkāpti Regulas Nr. 883/2013⁽⁴⁾ noteikumi un/vai šajā lietā piemērojamie vispārējie principi;
- tā kā EACEA lēmums ir balstīts uz OLAF secinājumiem, kas izdarīti tā veiktās izmeklēšanas rezultātā, tad nelikumības, kas vērojamas OLAF izmeklēšanā un ziņojumā, noteikti ietekmē EACEA lēmumu.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu.

⁽³⁾ Komisijas 2012. gada 29. oktobra deleģētā Regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999.